

Intian kokemus kasvatti Petraa ja Nooraa

Vaikkei yhteistä kieltä aina ollut, niin hymyllä pääsi pitkälle

Lappeenrantalainen **Petra Sinkko** (18) ja imatralainen **Noora Korhonen** (18) olivat lounais-Intiassa työssäoppimassa viiden viikon ajan maaliskuussa 2018.

Noora (vas.) ja Petra tapasivat toisiaan viikoittain.

Noora työskenteli päiväkodissa Kundapurissa, noin 30.000 asukaan kaupungissa. Lapsille opetettiin aakkosia jo alle nelivuotiaana.

– Alussa lapset pelkäsivät minua, koska olin erinäköinen, mutta he tottuivat pian. Lasten kasvattaminen on hyvin erilaista Suomeen verrattuna. Lapsia hoiti sama työntekijä, joka teki ruuan ja siivosi, joten aikaa ei paljon liennyt leikkimiseen. Jos minä yritin mennä leikkimään, lapset oudoksuivat.

Petra puolestaan toimi Santhekaten kylässä Kallianpurissa opettajana telttakoulussa, johon köyhät vanhemmat toivat lapsensa päästäkseen itse töihin toiselle paikkakunnalle. Telttakommuunissa lapset vaihtuivat päivittäin, koska perheet muuttivat sitä mukaa, mistä milloinkin töitä löytyi.

Telttakoulua ylläpiti FSL-vapaaehtoisjärjestö (Field Services and Inter-Cultural Learning), jota ilman köyhät lapset eivät pääsisi kouluun. Siellä aikuisten lisäksi isommat lapset huolehtivat pienemmistä.

– Opetin matematiikkaa ja englantia 2–16-vuotiaille. Lapset olivat eri puolilta maata ja puhuivat keskenäänkin eri kieliä. Myöskään opettajan kanssa ei ollut yhteistä kieltä, joten opetimme kielikylypymäisesti.

Sekä Noora että Petra pitivät työstään, ja heidän mielestään Intian kokemus kasvatti heitä myös ihmisinä. Erilainen kulttuuri, erilaiset ihmiset sekä erilainen suhtautuminen lapsiin avasi silmät, mutta myös tuntui välillä pahalta. Lapsia esimerkiksi lyötiin rangaistukseksi eikä halattu tai pidetty kädestä kiinni.

Nuoret naiset lähtivät matkaan ilman odotuksia. He päättivät ottaa vastaan sitä, mitä tulee. Eikä pieniä vastoinkäymisiä säikähdetty.

– Kerran huoneessa ollut rotta söi lääkkeeni, nauraa Petra.

Vaikka olosuhteet ja lasten kasvattaminen ja hoitaminen poikkesivat paljon Suomessa totutusta, oli intialaisten kanssa Nooran ja Petran mielestä helppoa ja turvallista olla. Yhteistä kieltä ei aina ollut, mutta heitä kohdeltiin ystävällisesti ja heistä oltiin kiinnostuneita.

– Työ ja lapset olivat parasta! Kiinnyin lapsiin niin kovasti. Tuntui, että työlläni oli merkitystä, kertoo Petra.

Myös Noora piti työstään ja hoidettavista lapsistaan.

– Kun pääsin lähelle lapsia, näin heidän kiittollisuutensa siitä, että joku huomioi heidät.

Intialaiset lapset valloittivat Nooran ja Petran sydämet.

Intialainen tulinen ruoka oli kummankin naisen mieleen ja ihmiset miellyttäviä, joten kenties joskus tulevaisuudessa matka sinne voisi olla ajankohtainen. Näkiväthän he nyt vain pienen palan Intiaa.

Entä se yhteisen kielen puute?

– Hymyllä pääsee pitkälle, toteavat tulevat lähihoitajat.

Noora ja Petra valmistuvat lähihoitajiksi 31.5.2018. Noora on hakenut ammattikorkeakouluun Tampereelle terveydenhoitajan koulutukseen. Petra on kesän töissä Lappeenrannassa kehitysvammaisten asumisyksikkö Männikössä ja muuttaa syksyllä Keuruulle. Hän harkitsee hakemista yliopistoon kasvatustieteitä opiskelemaan. Opettajan ura alkoi kiinnostaa.

Sampon Intia-yhteistyö

Sampo hyväksyttiin keväällä 2017 Opetushallituksen rahoittaman Intia-verkoston jäseneksi. Verkostossa toimii yhteistyössä 14 ammatillista oppilaitosta eri puolilta Suomea. Intia-verkoston painopistealueina ovat joustavat opintopolut, henkilöstön kansainvälisyyspolut, vertaisoppiminen ja verkostojen yhteistyö EU:n ulkopuolisten maiden kanssa.

Verkoston toiminnan keskeisenä tavoitteena on ammatillisen koulutuksen reformin mukaisesti opiskelijalähtöinen ja osaamisperusteinen työssäoppiminen, joka näkyy erityisesti joustavien opintopolkujen monipuolisuudessa tarjoamisessa opiskelijoille.

Telttakoulussa köyhät lapset pääsevät oppimaan.

Petran ja Nooran työssäoppimisjaksossa toteutettiin nimenomaan yksilöllistämistä. Intia-yhteistyö, kuten mikä tahansa kansainvälinen toiminta Samossa, vahvistaa ammatillisen osaamisen lisäksi monikulttuurisuus- ja kansainvälistymisosaamisen tavoitteita. Vieraassa kulttuurissa ja ympäristössä eläminen kehittää ongelmanratkaisu- sekä viestintä- ja vuorovaikutustaitoja sekä joustavuutta.

Taloudellisen niukkuuden vallitessa koulumaailmassa ko. verkostot ovat ensiarvoisen tärkeitä ja keskeisessä asemassa toteutettaessa henkilöstön kansainvälisyyspolkuja. Käytäntö on osoittanut, että opiskelijoita ulkomaille lähetettäessä on vastuupettajan tai muun henkilöstön jäsenen hyvä käydä kohteessa, ns. asiantuntijamatkalla, ennen opiskelijan työssäoppimisjakson toteutumista.

– Läheskään aina se ei ole mahdollista, mutta opiskelijaa on helpompi valmentaa jaksolle ja täysin vieraaseen kulttuuriin, kun itse on käynyt paikan päällä, nähnyt työssäoppimispaikan, kaupungin ja ympäristön, kertoo Sampon kansainvälisyyskoordinaattori **Jaana Hokkanen**.

Asiantuntijamatkan tavoitteena on myös tehdä tunnetuksi ammatillisen koulutuksen perusteita, erilaisia työ- ja toimintakulttuureja sekä Suomen ja Intian välistä yhteistyötä sekä rakentaa työelämäyhteistyötä.

Verkostolla on tällä hetkellä toimiva yhteistyökumppaniverkosto Intiassa mm. Kundapurissa, Chennaiissa ja Amritsarissa. Helmikuussa 2018 tehdyn asiantuntijamatkan tuloksena verkosto on aloittamassa yhteistyön Kempin ja Koneen kanssa Chennain alueella.

– Toivottavasti pystymme tulevaisuudessa tarjoamaan erilaisen oppimisympäristön esim. muutamalle sähkö- ja automaatioasentajaopiskelijalle, suunnittelee Hokkanen.